Ermenek Şiirleri Seçkisi (Mükremin Kızılca) Kitabı için

Sunuş

Şair Pablo Neruda'nın anlatıldığı *"Il Postino"* filminde geçer olay. Neruda, postacıya sorar: "*Neden şiirlerimi çalıp sevgiline kendi şiirlerinmiş gibi okudun postacı?* Postacı: *"Şiir yazanın değil, ihtiyacı olanındır."* deyiverir. Yaptığı masum bir günahtır. Tıpkı yol kenarındaki bahçeden koparılan gülün sevgiliye götürülmesi gibi.

"Ermenek Şiirleri Seçkisi" artık bizim. Her zaman da ihtiyacımız var. Her zaman ihtiyacımız da olacaktır. Hele de gurbet ellerde hasretlik çöktüyse yüreğine aç orta yerden bir sayfa, oku bakalım burnun sızlamayacak mı? Demeyecek misin İsmail Cevizci gibi; *"Sılayı özledim sılayı gardaş. Mis gibi burnumda tüttü be gayrı. Vazgeçtim dünyanın telaşesinden. Sabrın sonu sanki bitti be gayrı…"*

Oku bakalım yanmayacak mı senin de yüreğin tıpkı rahmetli Fikret Ünlü gibi: *"Bir karayel başlasa. Zemheri ayında. Çam dallarında sesini duysam. Canavar ulumaları gibi. Yaylalarım gelir. Kaya inlerinde yata yata büyüdüğüm. Dedem gelir aklıma. Boğazım düğümlenir. Yutkunamam. Yanardağlar gibi yanar yüreğim."*

Sen de Ermenek'e mektup yazdın mı hiç Adil Ceylan gibi? "*Gavsaram daraldı koca şehirde. Ermenek burnumda tütüyor ana. Ne saray isterim ne sıcak hamam. Ben geğsi taşında yunacam ana."* Anasının *"Ağuzum"* cevabını da galan siz okuyun kitaptan. Ne rastlantı ki benzer duyguları ben de paylaşmışım: *"Ana ben geldim. Geysi daşı hazır, gaynadı tenekede su. Kefki şöngürde. Bi daha sabınlayıver şu guzunun başını."*

1700'lü yıllarda kaç yöre için şiir yazılmış ki? Ama Ermenek için yazılmış. O yıllarda teftiş için uğradığı Ermenek'ten etkilenip bakın ne demiş İbrahim Hanif Efendi: "*İçel'de en güzel yer, Ermenek'in mekânı. Özetle, bir cennet ki, mesrur eder bakanı. Bağlarla bahçelerle dolu, çevresi, şehrin. Ona güzellik katar akışı, güzel nehrin. Ermenek ilmin de sanatın da merkezidir. Müftüsü, hâkimiyle güzelliğin özüdür. Tamamdır emniyeti, kadısı, zabıtası. Herkese uygulanır her kademe yasası. Ey Hanif! Ermenek'i güzelledin her yandan. En büyük bahşiştir bu, o yüce yaratandan!"*

Mükremin Kızılca'ya teşekkür ederim. Zoru başarmış, araştırmış, derlemiş. O güzel, duygu dolu şiirler ile Ermenek'le, anılarımızla, bastığımız yerlerle, Ermenek'in yakınlarıyla buluşturdu bizi. Özlemlerimizi azıcık dindirdiği için teşekkürler. Değerli şairlerimizi bize tanıttığı için de kendisine minnettarım. Okurunun bol olacağına kesinlikle inanıyorum. Kaleminin mürekkebi hiç kurumasın.

Aslında Mükremin Kızılca sadece bir yazar, şair, araştırmacı değil aynı zamanda bir foto şairdir. Sosyal medyada takip ederseniz siz de göreceksiniz. Katranlı (Dindebol) Gocin'i gösterirken de kaya kovuklarında Kuyrukkakan yuvası ararken de kaya başlarında, ardıç ağacının tepesindeyken de bütün duyguları yansıtır bize. Bakırcı Hacı'nın kapısındaki *"Gap galaylanır, çaydanlık ülüğü yapılır"* detayını görebilmektir şairlik. Deve dikeni üzerindeki arıya da şiir yazabilmektir aslında. "*Aç yoktur itten köpekten. Her birine yal bulunur. Arama sade petekten. Dikende de bal bulunur."*

Sizi bilmem ama ben okurken bi ağladım, bu satırları yazarken bi daha…

Hasip Pektaş, 7 Haziran 2024